

16) הניגודים לבין הנאמר כאן לבין המסוכם בקצרה במאמרי ב *Speculum* אפריל 1954, עמ' 192 - 195, כתבארים ע"י כך שבינתיים נתפרסו כמה פרטים, שלא היו נהירים בשעתו.

17) ע"י מאן, היהודים במצרים, א' 23 - 24; ב', 14 - 15. מאן חשב שיש לפניו מטורר בלתי ידוע, אך ח. שירמן הכיר שהשירים הם מדיואן של אבן כלפון, ע"י מאמרו "יצחק אבן כלפון", תרביץ ז' (1936), 291 - 318, ובמיוחד 292.

18) הוא נזכר באותו אופן כמו למשל מנשה בן אברהים אלקוזא שהיה מסובח על סוריה וארץ ישראל מטעם הח'ליפה הפאטמי אלעזין (975 - 996).

סי' מאן, סמ' ב' 18. *EN A* 4010 ואינו נושא מספר זהו הדרך התסי' באותו הקטע במצא ~~המלך~~ 4010

19) נשמר רק החלק העליון מצד שמאל של כתב היד, מכיון שמספר השטרות העתיקים אינו מרובה, הריני נותנו כאן בסלואו;

1. מעשה שהיה בפנינו [אנו החתומים למטה בתסי']
2. בשבת ... ב [חדש תמוז שנת אלף ושלש מאות]
3. ... ו... [לפנין שאנו רגילים למנות בו]
4. בפסאט מצרים שקל [נילוס נהר סותבה איך אפר לנו]
5. ... מ' שמואל [בן אללבוני היו עלי ערים וקנו]
6. ממני בקנין שלם תכתבו ו [נתמו עלי בכל לשון של זכות]
7. ותלו לט' ... בן ה [לפון להיות בידו לזכות מחמת]
8. שרציתי ... [לא אנוס לא כפורף לא טובג ולא]
9. [וכנפש חפצה ודעת נכונה ורוצה]
10. ליתן לו ארבע אמות ק [רקע בחצר שלי בטתנה ואגבן]
11. הרשיתיו ... מ [כתיו אורכתיו שמתיו ועשיתיו]
12. נאמן על תביעת ~~א~~ [סי בר יעקב כדי לתפשו בדין]
13. ולהיות ב' ידו כל תביעותי דליטלם לעצמם

14. [ה] ואיש לא ימח' (ו) ב ידו ויש לו
15. רשות^א למחאה מחאתה ו [לאחואה אחואת^א ולקיימה
16. רשות^א וזכואת^א ...] ולהחמים ולנזור ולהשביע
17. ולהו [ליכו לכל בית דין שירצה
18. בין בדיני ישראל בין] בדיני עממים וכבר שמת
19. ידו כידי ודיבורו כדי] בורי ועשייתו כעשיית
20. וכל המ [תענה מן הדין קבלתיו
21. וקנינו] מן שמואל זה בן
22. אללברי בקנין נסור חסור בכל] מה דכתב^א וספרש

הערות (לפי שורות המקור)

- 2 - המאה אלף ושלוש מאות לסטרות מקבילה לסנים 988/9 - 1088/9
- 5 - שמואל] ההשלמה לפי שורה 21
- 8 - כפוף : בטובן "כפוי" (סטר הרשאה מדמיאסה משנת 1989¹⁸)
- [עי' אסף, ירוסלים, מחקרי ארץ ישראל, ירוסלים תשי"ב
(ספר פרס"י), קי"ב, ש" 7] כתוב במקום זה : אכוף.
- 10 - ארבע אמות קרקע בחצר שלי - זו היא הצורה המקורית של
קנין אנב קרקע, בניגוד לפורמולה הפצויה לרוב בכתבי הגניזה,
שבה מקנה המרשה ארבע אמות מחלקו בארץ ישראל. עי' ס. אסף,
ספר הסטרות לרב האי גאון, מוסף התרביץ, ירוסלם תר"ץ, עמ' 52,
הערה 9.
- 11 - אורכתיו : זו הטלה הארמית הרגילה לטושג הרש"א, ומכאן
נקרא ש"ט הרשאה בארמית סטר אורכתא, עי' ס. אסף, שם, הערה 5,
ו.א.א. הרכבי, תשובות... גאונים, ברלין תרס"ז, עמ' 90, הערה ג.
- 12 - נאמן : השתמשו בלשונות שונות להביע טושג המורשה, כגון
אנסילר, פקיד ונאמן (אסף, ספר פרס, ע"ל, עמ' קט"ז, ש" 8, והערה
17) או אפיטרופוס (אסף, ספר הסטרות לרב האי, עמ' 32, הערה 7)

15 - לאחואה אחואת^א - להודיע הודעות. הקריאה ברורה לנפרי.
 בספר השטרות לרב האי גאון, עם' 33, ש' 13 - 14: חזואתה, ובספר
 מליאטה משנת 989 (ע' שורה 8) עמוד קי"ו, ש' 19 - 20: יש לו
 רשות למח[ן] אי מ[חוא] תא וזכואת^א ולקיומי ולבטולי מחואת^א
 וזכואת^א. כל שלושת הביטויים יחד בספר השטרות לרב יהודה ברצלוני
 עם' 43: ויהא לי רשות^א למתאה מחאתה ולאחואה אחואת^א ולקיימא
 חזואת^א וזכואת^א.

אין כ"מ
לוח"ה

20 קבלתי עלי גם עינוי דין, אם יארע לו. "אני תולה ואת תולה

וביני לבינך ים ומדברות סגורות". שירמן, שם עם' 297.

- (21) ספרית האוניברסיטה, קימברנדג, עם' 20.38, א.ד.ס. חז"ת ב' 39
 (22) ~~פיקטור~~ במקור: דפאתר, שזכרו יחד עם קפאן, מאזניים.

NS 320, f. 24. 23 א.ד.ס. אלוטין, פ"ל ג' 24, א.